

поставите и други нѣкои, които ще осмислятъ живота. Писателятъ съчетава правилно буквитѣ, сричкитѣ, думитѣ и образува отъ тѣхъ красиви и възвишени мисли, които повдигатъ хората. Това съчетание наричаме женитба. Значи, за да се осмисли животътъ, всички процеси, които ставатъ въ него, трѣбва да се съчетаятъ въ едно цѣло.

Следователно, подъ думата „женитба“, въ правъ смисълъ, разбираме онзи актъ, при който мъртвитѣ възкрѣсватъ, грѣшнитѣ се спасяватъ, а онѣзи, които сж далечъ отъ Бога, ставатъ Негови синове. Каква женитба е тази, при която умрѣлиятъ не възкрѣсва, грѣшниятъ не се спасява и отдалечениятъ отъ Бога не се връща при Него, като Синъ Божи? Единъ пжтъ се жени човѣкъ. Въ това отношение, всѣки човѣкъ е жененъ. Той се е оженилъ за своя умъ и за своето сърдце. Като жененъ, човѣкъ трѣбва да ражда. Мислитѣ и чувствата сж неговитѣ деца. Раждането е неизбѣженъ процесъ. Казано е въ Писанието, че Господъ ни е родилъ. Ако Богъ ражда, и човѣкъ трѣбва да ражда. Който люби, той ражда. Човѣкъ трѣбва да люби, да гори, да освѣтява, както своя пжтъ, така и пжтя на ония, които идатъ следъ него. Дето мине любещиятъ, всичко запалва и гори, безъ да изгаря. Младитѣ и старитѣ трѣбва да се запалятъ отъ огъня на любовта и да горятъ вѣчно. Любовта е огънь, който не изгаря нѣщата, но ги пречиства.

Дайте пжтъ на Божията Любовь въ сърд-